

ZELENA RENESANSA

Četrť milijona Slovencev, ki so 17. aprila čistili državo, ni samo okoljski in organizacijski podvig. Je znak, da v trenutku, ko je javni prostor prežet z moraliziranj o razpadanju morale in vrednot, prav zaradi njiju ogromna množica ljudi naredi kaj več. In da samoizpraševanja ne potrebuje družba kot celota, ampak ozka politična elita, ki ji je od elitnosti ostal samo še elitizem.

Trenutek, ko zaradi preteklih izkušenj ne zaupamo desnici, zaradi sedanjih pa smo razočarani nad levico in ji zaupamo še manj, se zdi idealen za nastanek nove zelene platforme, ki bi v politični prostor prinesla ne samo sveže zamisli in poglede, pač pa tudi nove obraze. Če ima svoje mesto v parlamentu upokojenski sindikat, si vsaj toliko zasluži tudi zagovorniki okolja in trajnostnega razvoja.

Zelena je bila modna muha konec osemdesetih, ko so cvetela civilna družbena gibanja, in je vrhunec doživela na prvih demokratičnih volitvah, ko je skoraj desetina volivcev glasovala za Zelene Slovenije. Očitno so razmerja sedaj podobna. Na travnike, gmajne in v hoste se je podala krepka desetina prebivalcev, kar bi na volitvah v državni zbor pomenilo kakšnih 15 do 18 sedežev. Oziroma, če odštejemo mladoletne, še zmeraj okoli 13 poslancev.

Organizatorji akcije so sicer ves čas vztrajno poudarjali njeno apolitično naravo. Brez tega bi zagotovo težko dosegli tako soglasno podporo države, ki jo upravlja leva opcija, in lokalne samouprave, ki je bolj ali manj v rokah desnice. Vendar pa mora okoljski aktivist prej ali slej delovati tudi politično, s tem pa izgubi ekološko nedolžnost. Tako pravi starosta zelenega gibanja na slovenskem dr. Dušan Plut, eden redkih politikov, ki je brez moralne škode preživel absoluten polom zelene stranke in politike sredi devetdesetih.

Po njegovih besedah je potencial zelene stranke med sedem in devet odstotkov, kar se je nedvomno pokazalo tudi na čistilno soboto. Smeti namreč ni pobirala politično amorfn masa, ampak ljudi, ki jih sicer skrbi za okolje, vendar so mnogi med že jasno strankarsko profiliranimi. Zato je Plutova ocena zelo realna, prav tako, kot je vredno upoštevati njegovo mnenje, naj zeleno stranko vodijo generacije mlajših intelektualcev.

Skupina, ki se je oblikovala okoli pobudnikov akcije, so bolj ali manj mladi in intelektualci. Prav tako so bolj ali manj neobremenjeni s sedanjimi delitvami, mar jim je za življenjske vrednote in za njihovo spreminjanje v korist bolj pravične družbe. Do ljudi in do narave. V nekaj tednih jim je uspelo vzpostaviti razvejeno organizacijsko strukturo, ki očitno dobro deluje. Morda je čas, da izgubijo nedolžnost.

Sebastijan Kopušar, objavljeno v *Mag*, april 2010